

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Quid faciet Confessor si erraverit in absolvendo, Cap. 8

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

C A P V T VIII.

Quid faciet Confessor, si
erraverit in absol-
vendo.

§. I.

Proponitur Quæstio.

Tripliciter id evenire po-
test. Primo si erraverit,
quoad valorem Sacramenti, ab-
solvendo v. gr. sine potestate:
ut si absolvisset à reservatis
vel sine intentione, vel sine de-
bita penitentis dispositione. Se-
cundò si erraverit quoad ali-
quid, quod erat in damnum ter-
tij: v. g. non obligavit ad restitu-
tionem debitam: & idem est si ob-
ligavit ad in debitam. Tertiò
si erraverit in aliquo, quod nec
bonum tertij, nec validitatem Sa-

T 4 cra-

cramenti læderet, sed solum v.
g. non interrogavit de numero,
vel de requisitis circumstantiis
peccatorum, vel reliquit pœni-
tentem in occasione proxima,
Iam de singulis hisce eventibus
nostro more, breviter.

Sed prius advertendum est
jussmodi errores, vel à Confes-
sario posse committi ex culpa
mortaliter gravi, quam malam
fidem vocabo: vel ex nulla, aut
saltem venialiter levi, quam
appellabo bonam fidem: nam
hac distinctione posita, clariora
evadent, quæ subdenda sunt.
Initium autem facimus à tertio,

§. II.

De Errore citra Tertii Damnum

2. **Q**uando ergo Confessa-
rius erravit tertio mo-
do: si bona fide processit, ad
nihil illum obligo, sed Deo om-
nia

nia commendat, si mala fide, de-
bet *b* diligentiam mortalem ad-
hibere, ut pœnitentem admone-
at, de cujus admonitionis modo
mox aliquid attingam num. 6. 74.
Ratio est quia in posteriore hoc
eventu confessor esset causa, ne
pœnitens obligaretur v. g. con-
fiteri integrè omnia peccata ;
tali obligationi, saltem materi-
aliter, non satisfaceret. At in
casu priore non censeretur cau-
sa moralis. Hujus autem ratio
ulterior est, quia bona fides fa-
cit, ne tunc confessor sit, seu
censeatur ejusmodi causa mora-
lis: nullam enim culpam adhi-
buit, &, ut suppono, non dixit
pœnitentem non esse obliga-
tum, sed solum tacendo non in-
terrogavit, vel non obligavit.
Sanè si quis ex fidelibus, die fe-
stivo, quem ipse crederet feria-
tum, laboraret; ego non obli-
garer docere eum de diei festi-
vitate; si ejusmodi monitionem

*Idem De-
lugo cit. n.*

74.

facere non possem sine meo gravi incommodo: & ratio est, quia non tenor ex iustitia, quod si tenor ex caritate, certè illud incommodum me excusat; ut est communis doctrina in omnibus obligationibus provenientius ex debito caritatis. Ita est in casu nostro, nam ex una parte grave censetur incommodum cum meo rubore, & ostendendo me errasse, monere pœnitentem, & ex alia nullum damnum obvenit pœnitenti bona fide procedenti (ut supponimus) & solum materialiter legem, de integritate confessionis non observanti.

3. Petes, quid si bona fide positivè deobligavit; vel quod idem recidit, pœnitens monitus ex silentio confessarii, putavit se non obligari ad prædicta? Respondeo, regulariter ad nihil illi obligari docet Fillucius, & Rarò obligari docet Delugo. *Rectè uter-*

lugo cit.
de pæn.
disp 12
sect. 3. n.
65. b De-
lugo ib.

e Ibid.

e Delugo
cit. ib. n.
47.

d Ibid

pecces, non teneris ad restitu-
tionem: quia Confessor non te-
netur ex iustitia quærere bonum
temporale aliorum, Quod si il-
lum positivè obligasti, vel de-
obligasti; si mala fide id à te fa-
ctum est, certè c obligaris vel
monere cum effectu, quo ipse
restituatur; vel si nolit: vel jam
nunc non possit, cum potuisset
ante tuam deobligationem, tu
teneris restituere: fuisti enim
causa positiva damni unde obli-
garis ex iustitia Si vero bona
fide processisti; etiam obligaris
(sic urgente damno Tertij)
cum aliquo tuo incommodo;
non tamen cum tanto, quanto si
mala fide processisses; quia
nunc teneris ex caritate, non
verò ex iustitia, ut dictum est.
Aliqui putant in hoc casu ad-
esse obligationem aliquo modo
ex iustitia; si quis enim sine
culpa incenderet domum alic-
nam, ut primum id advertit, te-
netur

nerur (aiunt) ex iustitia; si potest non cum tanto incommodo extinguere; licet alius, qui non incendit, non ex iustitia sed ex sola caritate teneatur. Ita in casu nostro, &c.

§. 4.

De Errore cum invaliditate Sacramenti.

Quando confessarius erravit primo modo, hoc est ita, ut Sacramentum Pœnitentiæ, quod administravit, invalidum fuerit: si fide mala processit; debet omnino, cum suo etiam gravi incommodo, pœnitentem admonere, sic exposcente damno scienter illato à confessario. Si verò bonà fide; tunc solum debet (semper supponimus quod possit illum convincere) admonere, etiam cum proprio aliquo dedecore, & incom-

a Filliue. in Instit. brevi, c. 4 § Dico i- gitur primo, & De lugo dicta disp. 22. de pœn. sect. 3. n. 58. b De lugo ib.

commodo, quando est periculū, ne pænitens amplius confiteatur, ut si esset v. g. graviter infirmus. Ratio est, quia tunc est periculū mortis æternæ pænitentis; atq; adeo pænitens tunc versaretur in extrema necessitate. At si tale periculum non est quia spes est, ut iterum validè Sacramentum pænitentiae suscipiat, non esset in necessitate extrema, nam in sequenti confessione bonâ fide faciendâ, iam directè absolvetur ab omnibus peccatis aliis non legitimè absolutis; illud autem inconueniens, quod non servabitur materialiter lex Dei de subdendis omnibus peccatis directè clavibus; refertur ab excusatione ducta ex rubore confessarij, eodem modo quo dicitur est §. 2.

Sanchez
l. 3. de
matrimonio disp.
6. n. 3. con-

9 Petes, quando admonendus est ejusmodi pænitens, quomodo fiet sine fractione sigilli? Respondeo; confessor ne sigillum frangat, debet petere veniam a

pœnitente loquendi cum ipso de re ipsi pœnitenti necessaria ad salutem, atque ad ejusdem Sacramentalem confessionem præteritam pertinentem. Si pœnitens concedat, jam tutò confessor admonebit; si negat, ad nihil aliud tenetur; c quia jam functus est suo munere, quantum potuit.

tra Suar. dis. 33. de pœn sec 5. dicentem posse ad huc & debere admonitionem prosequi, quia talis locutio est pars confessionis præterite.

C A P V T IX.

Aliqua pertinentia ad Confessarium antequam absolvat.

In unum redigimus quædam, que supersunt, quæque superius meliorem locum, quam hunc obtinere non potuisse visa sunt.

§. 1.